

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 144.

V Ljubljani, v ponedeljek 27. junija 1892.

Letnik XX.

Katoliški shod.

Osnovni odbor za I. slovenski katoliški shod v Ljubljani je izdal dne 18. junija vabilo na shod. Različni so odmevi, ki se odzivajo temu vabilu. Za danes omenimo le odziva, ki ga beremo v „Slov. Narodu“.

Najprej objavi konec vabila pripravljalnega shoda, ki vzbuja Slovence za složno delovanje. Zatem pa navaja resolucije odsekov za šolo, za kmetstvo vprašanje, tisk in za katoliško življenje. Začudili smo se, ko smo te resolucije brali natisnjene v „Sl. Narodu“. Kajti te resolucije so le prvotni neodobreni načrti poročevalcev, katere je osnovni odbor napravil kot nekaj vzorca za točnejše obravnavanje in sklepanje pri posvetovanju pripravljalnega odbora. Te resolucije je odbor deloma popolno preosnoval ter razposlal lokalnim odborom v pretres s prošnjo, da jih presojuje ali preminjajo, po potrebi in krajevnih razmerah spopolnijo.

Menimo torej, da ni pravilno takih nedovršenih načrtov objavljati, jih kot konečno dovršene presojati ter iz njih izvajati posledice, ki pa tudi povsem niso resnične.

„Narod“ piše: „Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani! Kako mogočno doni ta naslov, a če se postavimo na stališče slovenske narodnosti, kako revne, prazne so vse nasvetovane resolucije! O slovenski narodnosti, o narodni naši ideji, nikjer besedice; da imamo slovenščino katoličani s svojo vero braniti tudi svojo narodnost, o tem nikjer črke. O slovenskem katoliškem shodu smeli bi vendar pričakovati, da bo svoj glas povzdignil za naše uboge trpine po Koroškem, kjer jih tlači železna pest krutega nemštva, in za revne brate po Istri, koje tepta lahonska neusmiljena peta. Povsod se godé Slovincem krivice in zategadel si misliti ne moremo, da bi pravi katoliški shod smel svoje oko zatisniti pred temi v nebovpijočimi krivicami.“

Menimo po pravici, da se s temi besedami godi krivica omenjenim načrtom za resolucije. V resoluciji za šolo na primeru zahteva prvi slovenski katoliški shod za slovenske katoliške otroke javne katoliške ljudske šole s slovenskim učnim jezikom. — Gledé šolske resolucije je „Narod“ vzel prvotno poročilo poročevalcevo kot resolucijo pripravljalnega odbora, ter povdarja, da o slovenski narodnosti v isti nikjer ni besedice. Resnici na čast priobčimo in se nadejamo od „Narodove“ poštenosti, da tudi on priobči pravo resolucijo pripravljalnega odbora, ki se glasi:

„Katoliški stariši so v vesti dolžni otroke svoje vzgajati in poučevati po načelih katoliške vere. — Ker pa večina katoliških Slovincov ne more sama zadostno vzgajati in poučevati svojih otrok in ker imamo z druge strani v Avstriji posilno državno šolo, zahteva I. slovenski katoliški shod za slovenske katoliške otroke javne katoliške ljudske šole in katoliške učiteljske pripravnice s slovenskim učnim jezikom v smislu izjave avstrijskih škofov v gospodski zbornici dne 12. marca 1890. leta.

Uprav zaradi tega pa naj visoka šolska oblast v vseh deželah, koder bivajo Slovenci, to je: po Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem iz pedagogično-didaktičnih vzrokov skrbé tudi za slovensko manjšino tako, da se povsod, kjer se nahaja postavno število otrok, osnujejo katoliške javne ljudske šole s slovenskim učnim jezikom.“

Tako se doslovno glasi resolucija pripravljalnega odbora za I. slovenski katoliški shod gledé ljudske šole.

Vprašamo: Kdaj se je kje v resolucijah bolj odločno in jasno povdarjalo narodno stališče, in kdaj se je odločneje zahtevalo narodnih pravic za naše rojake na Koroškem, Štajerskem in Primorskem. — Ali osnovni odbor pač zasluži tako očitjanje „Narodovo“? — Slovenci o tem vi sodite sami!

Kar se tiče družbe sv. Cirila in Metoda pač ni primerno stvar vleči na dan sedaj, ko se vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda zaupno dogovarja z osnovnim odborom za I. slov. katol. shod o stvaréh, ki so prevažne za naše katoliško slovensko šolstvo.

Nadalje pravi „Narod“, da resolucija gledé tiska napravlja naj vtis lokalne reklame za „Slovenca“ in za „Katoliško Tiskarno“. — Ko bi bil „Narod“ počakal konečno vredenih resolucij, bil bi pač drugega mnenja. Kakor namreč sedaj načrt resolucije govori o tiskovnih razmerah v Ljubljani, tako bo potem pojasnil tiskovne razmere na Štajerskem, Koroškem in Primorskem, ko dobi osnovni odbor zanesljivih poročil iz imenovanih krajev.

Gledé drugih posameznostij se danes ne razgovarjamo z „Narodom“, tudi mu ne bomo sledili v njegovi pikri pisavi, ker smo si v svesti velike važnosti katoliškega shoda za slovensko ljudstvo v verskem, narodnem in gospodarskem oziru. Na tem shodu se bomo po dolgem času zopet združili rojaki slovenski, ločeni v toliko slovenskih kosov, iz raznih slovenskih pokrajin ter se prijateljski dogovarjali, kako naj uspešneje zgraditi in vtrditi slovenskemu ljudstvu versko-nravno podlago, na kateri se bo najuspešneje branil in vzdrževal proti svojim sovražnikom, ki mu kradejo njegovo vero, govorico in zemljo.

Kdor ima te oziere pred očmi, v sedanjih razmerah ne bo iskal stvarij, ki razdružujejo, pač pa bo z veseljem pozdravil vsak poskus za složno, plodonosno delovanje. Sploh omenimo, da naj ima „Narod“ pred očmi namen katoliških shodov, potem bo gotovo drugače presojal omenjene načrte resolucij pri katoliškem shodu.

„Slov. Narodu“ in onim listom, ki s skeptičnim očesom motré priprave za prvi slovenski katoliški shod, predložimo še nastopno uvaževanje: Nasprotniki slovenskega naroda, ločeni po raznih strankah,

LISTEK

Popotni spomini.

Zapisal Fr. F.

II. Reka.

Dnevi mojega bivanja na Krasu so dokaj hitro potekali in vže je bil pred dvermi ponedeljek — 28. malega srpana — katerega dne sem imel odriniti dalje proti Reki. „Na Reko greš“, reče mi nekoč strinič; kaj ko bi šel tudi jaz. Za jedno lahko obiščem slavno božjo pot Trsat ter si ogledam prelepo Opatijo. Gospoda S. in Š. iz Kranjske sta mi pisala da gresta tudi doli in me vabita, da se jima pridružim, ker „tres faciunt collegium“.

Rečeno — storjeno! V ponedeljek smo sedeli štirje potniki veselo razgovarjajoč se v kupeju osobnega vlaka, ki je drdral od Šenpetru proti jugu preko lepih ravníc, pa se zopet zvišal po soteskah.

Nebo je bilo tistega dne jasno modro kakor drag safir, in po njem se je peljalo žarko sonce, ki je plamenelo in sipalo svoje žgoče žarke na zemljo, da se je rastlinje kar svedralo.

Ko smo dospeli na zadnjo postajo pred Reko — Voloska — zaprl sem široko morskó plan, ki se je raztezala pred nami ter se tam med Čresom in obrežjem zopet zoževala. Vesel, zavzet in iznenađen

sem čutil nekako to, kar Ksenofon, ko je srečno privedel Grke iz Perzije na obal Črnega morja.

Sedaj se nisem mogel nikedar nagledati morja, po katerem so plavale ladje in ladijice z belimi jadrí, kakor lepo labodje po mirnem ribniku. Kar naenkrat smo bili v mestu in treba nam je bilo izstopiti.

A na kolodvoru je bilo vse živo; vse pisano najraznovrstnejših obrazov, in zanimivih noš. Tu so tiščali v nas ogoreli „fachini“ v pisanih mornarskih srajcah in malih čepicah, da bi nam nesli prtljago. Tam je stal velikan temnega obraza, s turškim fezom na glavi, kadil mirno svoj čibuk ter nam molče nudil svojih nožičev, pip in druge drobnjave.

A poleg teh je bilo mnogo potnikov in čakalcev, ki so veselo pozdravljali prišlece — a zopet v raznih jezikih. Hrvat je stiskal roko svojemu prijatelju ter nekam otožno zavil svoj kratki, a lepi pozdrav: Bog! — okrajšano za — Bog te živi. Italijani so klepetali, kramljali in bili glasni, kadar je to obično pri teh vročekrvnikih. Madjar pa jo je robil v posebnem tonu in tempu, kakor je tek njegovega konja v stepi.

A vendar se mi je posrečilo, da sem izmed množice ugledal prijatelja, po katerem sem toliko hrepenel, katerega že nisem videl leto in dan. Gorko

sva si segla v roke in tedaj so doneli tudi slovenski glasi na tujih tleh.

Za jedno sem se tudi ločil od svojih sopotnikov, s katerimi smo se domenili, da se drugo jutro snidemo na parobrodu, ki nas povede v Opatijo.

Veselo sva stopalo v notranje mesto ter se menila in pogovarjala vse vprek. Mnogo sem popraševal o raznih stvareh, zakaj Reka je precej zanimivo mesto — kakor je zanimiva njena zgodovina.

Do leta 177 pr. Kr. so prebivali svobodni Liburci ob Kvarnerskem zalivu. Glavno mesto je bilo Tarsatika, na razpotju trgovskih cest, katerih prva je vodila v močno Akvilejo, druga pa v bogato Sisejjo. Ali tistega leta je prišel rimski konzul Klavdij s svojim ladijevjem v Kvarnerski zaliv, spoznal ugodno lego Tarsatike, naskočil utrjeni grad ter si upokoril Liburce. In od tedaj je bila Reka važna rimsko naselbina. Še danes zove ljudstvo po tradiciji najjužnejše okrogli stolp trsatski — rimsko kulu. —

V VIII. veku se prvič zove ta naselbina pri Pavlu diakonu — Fluvis. Takrat so pa že stanovali le tam Slovani — Hrvatje. Karol Veliki je hotel spraviti tudi to važno hrvatsko pristanišče pod svoje zmageslavno žezlo. Poslal je zato leta 799. svojega vojskovodjo Eriha, da osvoji Trsat. Uname se ljut boj, v katerem pa niso bili samo Franki poraženi, marveč pal je tudi njih vojvoda Erih. (Dalje sledi.)

pozablja ravno sedaj v Avstriji svojih domačih nasprotij, ter se družijo v jedno samo stranko, kateri je namen v kali zatreti vsako tudi najbolj opravičeno zahtevo slovenskega naroda ter z združenimi močmi navaliti na borni naš narodič, da ga čim preje vtopé v tujem morju. Ako tudi v razdvoju močan naš nasprotnik čuti potrebo, da se druži v borbi proti Slovincem, ali ni največja slepota, ako Slovenci hočejo tirati tudi nadalje svoje domače prepire, ki neizmerno slabé najboljše moči našemu narodu, katerih bi krvavo potrebovali v borbah proti nasilnemu tujstvu? Tudi na to naj razsodni Slovenci odgovoré sami. V svesti si potrebe jedinstvi med Slovenci, v svesti si najčistejših namenov, katere imajo osnovalni odbori za prvi slov. katoliški shod, trdno prepričani, da medsebojni dogovori razumnih slovenskih veljakov iz raznih naših kronovin mnogo pomorejo, da se nasprotja poravnajo, popolno preverjeni, da razdvojeni Slovenci niso kos zavračati prav v sedanjih dneh podvojene tuje navale, pozivljemo vse Slovence, naj se združijo na prvem slovenskem katoliškem shodu. Našemu narodu treba pred vsem trdnega verskega prepričanja in krepkega krščanskega življenja, kajti za Slovence ni drugega vogelnika, nego je Kristus s svojimi nauki in vzgledi.

V živem, krščanskem, versko-nravnem življenju krepé se posamezniku, kakor narodu duševne in telesne moči, množi se veselje do trudapolnega dela, rase pravi ponos in samostojna zavest. Vsega tega je treba Slovincem v prvi vrsti, da obkoljeni od tujih mogočnih, a neprijaznih narodov ohranijo svoj obstanek.

Kdor je o tem prepričan, kdor želi dobro slovenskemu narodu, tak ne bo kamenja metal na osnovalni odbor za prvi slovenski katoliški shod, ki do sedaj ni nič drugega zagrešil, kakor da je stopil v javnost v roki z oljko miru vsem Slovincem, ki so dobre volje!

Na katoliških shodih se razpravljajo in presojaajo vsa vprašanja s katoliškega stališča. Na katoliškem stališču stoječ bo tudi prvi slovenski katoliški shod razpravljaj razna važna vprašanja, med temi tudi narodno vprašanje. V ta namen je osnovalni odbor napravil posebni odsek za katoliško narodno organizacijo, a „Narod“ je ta odsek popolno prezrl, dasi o drugih vé toliko povedati.

Vravnava valute.

Z Dunaja, 22. junija.

VIII.

Kakor sem že izrazil bojazen, da bo v specialni razpravi pokazalo se še mnogo nasprotij, kaže se to čedalje bolj. V včerajšnji seji odklonil je odsek v svoji večini kovanje novega denarja iz nikeln. To še ne pomeni, da pade vsa valutna vravnava, pač pa se je ne malo ovir s tem prouzročilo, ker ogerska država mora tej prenaritvi prirediti, kar pa

je dvomljivo. Da je vlada zbrala nikel za kovanje drobiža, uzrok temu je bil v prvi vrsti ozir na dobiček, katerega bo imela država pri porabi nikeln. V veliki svoti 30 milijonov kron.

Iz tega ozira so stavili v večerni seji nekateri poslanci, ki so poprej glasovali proti nikelnu, predlog, da se reasumira razprava o nikelnu in v novo glasuje o dotičnem členu zakona.

Ta predlog, katerega je stavil Poljak Abrahamovič, je obveljal z večino glasov.

Finančni minister pojašnjuje nasledke, ki bi morali nastati, če se nikel ne sprejme kot kovina za novi drobiž.

V večerni seji je bila razprava jako razburjena, osobito nemški levičarji so bili silno razjarjeni, da se mora ves ta člen o porabi nikeln reasumirati. Predsednik je vsled razburjenosti sklenil sejo in jo na danes napovedal.

V včerajšnji predpoldanski seji je minister dokazal, da bi vsled odpadlega dobička, ko bi se nikel ne sprejel, moral minister dotični primanjkljaj pokriti z novimi davki. Po njegovem načrtu bi država dobila pri porabi nikeln 30 milijonov kron dobička. Ko bi se predlog poslanca dr. Bärnreitherja sprejel, znašal bi dobiček le 11 milijonov kron, torej v primeri z dobičkom, katerega kaže proračun po vladnem načrtu, za celih 18,950.000 kron manj, to je za 9½ milijona goldinarjev razlike.

Prav tako bi nasrét poslanca Eima imel sledeče nepovoljne posledice. Po vladnem predlogu potrebovali bi za kovanje 200 milijonov kron 75 milijonov srebrnih goldinarjev. Ko bi se krone tedaj namesto iz zmesi 835.000 delov srebra in 165.000 delov bakra, iz zmesi 900.000 delov srebra izkovele, potrebovalo bi se za 5½ milijona goldinarjev več srebra.

In ko bi še predlog poslanca Plenerja sprejeli, da se ima namreč iz enega kilograma srebra namesto 180 le 150 kron izkovati, bilo bi izgube za 9½ goldinarjev. Če je bogata Nemčija, ki je milijarde dobila od zmagane Francije, zadovoljila se z nikelnom, sploh manj vredno kovinsko maso za drobiž, če ima Švica povoljne vspehe z nikelnovim drobižem, smemo pač tudi mi v naši državi odločiti se za tak drobiž.

Za slučaj, da bi se tudi sprejel polnoveljavnejši srebrni denar, moral bi minister ali srebra nakupiti iz inozemstva, ali pa bi moral potegniti iz prometa sedanji srebrni denar in ga v nove krone preliti in prekovati. To pa bi bilo zopet v kvar, ker bi se iz prometa precejšen znesek sedanjega srebrnega denarja odpravil in bi potem toliko več zlata treba bilo preskrbeti.

Minister kaže, da mu ne bo preostajalo drugega, kakor da primanjkljaj pokrije z novimi davki. Naložiti nova bremena na zemljiški davek, ali na hišni, je naravnost nemogoče.

Ne preostaje drugega, kakor da se primanjkljaj pokrije iz pomnoženih indirektnih davkov. Če te pregledamo, vidimo, da je malo predmetov, ki bi mogli še večje breme prenašati. Davek na sol pomnožiti, bila bi pregreha, na tobak ne kaže kaj

prida, ker že zadnje povišanje cene smodkam ne kaže posebno dobrih posledic.

Pomnožiti davek na petrolej, na kavo, pivo, ali celó na vino, katero ima itak dovolj trd obstanek, ne kaže.

Ne preostaje drugega zanj kot finančnega ministra, in naj bi sedel tudi kdo drugi na stolu finančnega ministra, da misli na višje obdačenje sladkorja. Temu pa se bodo z vso silo protivil česki zastopniki, kjer je največ tovarn za sladkor.

Ako torej hočejo poslanci zabraniti nove davke, naj ostanejo pri vladnem načrtu in sprejmó predlog, da se nikel rabi za kovanje drobiža.

Ko je razprava bila končana, glasovalo se je o tem, ali se sprejme nikel, in večina glasov se je odločila za nikel. Ker je bilo v včerajšnji seji 20 glasov proti nikelnu, moralo je danes po pravilih opravičnika glasovati vsaj 20 poslancev pri reasumiranju, da je prejšnji sklep ovržen; in res je bilo 27 glasov za nikel, ki je torej sprejet.

Prav tako je z veliko večino sprejeta resolucija, ki zahteva od vlade, da s posebnim predlogom preskrbi za ohranitev srebra v denarnem prometu.

—č.

„Matica Slovenska“.

Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju za dobo od 1. junija 1891 do 31. maja 1892.

Slavni zbor!

Zadnji, to je XXVI. redni veliki zbor se je vršil lani dné 1. julija. Zvršil se je po običajnem dnevnem redu, odobril računski sklep za l. 1890 in proračun za l. 1892, potrdil vnovič iste računske presojevalce, zaslišal poročilo o odborovem delovanju v predzadnji dobi. Le dopolnilne volitve v odbor so prinesle nekaj prememb. Na mesto večletnega odbornika, blagajnika in hišnega upravitelja, g. Luke Robiča, kateri je vsled bolehnosti zopetno izvolitev odklonil in kmalu potem, dné 8. avgusta umrl, je stopil g. dr. Staré ter po njem prevzel blagajno in hišno upravitelstvo. Na mesto pokojnega dr. Jos. Poklukarja, večletnega odbornika, podpredsednika in predsednika, je stopil gimnazijski ravnatelj dr. Fr. Detela. Drugi odstopivši odborniki so bili zopet voljeni. Mesto po g. kanoniku Flisu je ostalo nepopolnjeno, treba je bo danes popolniti. — V upravnistvu je ostalo sicer vse pri starem, istotako v odsekih, izimši gospodarski, v katerem je po g. Robiču prevzel načelnistvo naslednik mu g. dr. Josip Staré.

Odbor je imel tri redne in jedno izvanredno sejo. Redne seje so se vršile 8. julija, 25. novembra in 9. marcija, izvanredna 4. aprila. Prva redna seja je veljala konstituiranju in konečnim sklepom gledé lanskih društvenih knjig; druga nagradam pisateljskim, uredniškim, korektorskim in tiskarniškimi; tretja pripravam za letošnje društvene knjige in za redni veliki zbor; izvanredna seja pa Knezovi zapuščini, o kateri hočemo na drugem mestu več spregovoriti. Književni odsek se je sošel dvakrat: prvič dné 20. novembra, drugič dné 5. marcija, dné 20. no-

Pomladni glasi.

Posvečeni slovenski mladini. II. Vredil Anton Medved. V Ljubljani 1892. Tisek katoliške tiskarne.

To je naslov prelepi mladinski knjižici, 100 strani obsežni, katero je izdala naša duhovska mladina, bogoslovci-cirilci v Ljubljani, slovenski mladini. „Slovenec“ je bil obljubil oceno takoj, ko je knjiga izšla. Prinesli so oceno med tem mnogi slovenski listi; vsi ugodno, mnogi zelo ugodno, če „Slovenec“ nazadnje še enkrat opozori svoje čč. čitatelje, ne bo brez koristi. Dobro stvar je treba spraviti med ljudi. In ta knjižica je dobra, lahko rečemo, izvrstna. Sveti Tomaž Akviničan pravi v slavem delu „Contra Gentiles“, da spoznanje božje naredi ljudi najbolj popolne in dobre.

Kdor torej uči ljudi, Boga spoznavati, ta najboljše dela za njih napredek. In tako je tudi v slovu: kolikor bolj se iz umotvora — da mora oblika biti lepa, se umeje — Bog spoznava in katerega je poslal, Jezus Kristus, toliko lepši je, toliko večjo cenó ima. In to spoznanje odseva bolj ali manj iz vsakega spisa naše mladinske knjižice, „Pomladnih glasov“. Na to struno udarja takoj prvi spis: Mladini. Zložil A. Medved. Pesnik govori mladini:

Gojimo te v ljubezni in skrbéh,
Sadov prineseš nam v bodočih dnéh,

Če nikdar iz srca ti ne izgine
Ljubezen do Boga in domovine.

In istina je: dokler je človek zvest Bogu, je tudi zvest — domovini. Kdor za Boga ne mara, je vselej vprašanje, zakaj za domovino mara? — Kaj milo se kaže božja previdnost v spisu: Krištof Kolumb. Spisal J. Benkovič. Bog ga je vodil tako prečudno, da je odkril nov svet, kjer so potem misijonarji pridobili milijone duš Kristusu, dočim so mnoge dežele v Evropi odpadle od Kristusa. Vidi se pa iz spisa tudi prečudno udanost Kolumbova v božjo voljo. Kako ne bi tak spis blažilno vplival na na mehko sree otroško?

In če otrok čita nastopno pesem „Tvoj angelj“ (zložil Medved A.), v kateri se tako ljubko naštevajo dobrote, katere mu angelj deli, kako se mu ne bi unela v srcu ljubezen do Boga, ki mu je dal dobrega angelja varuha? Zopet torej blažilen vpliv. — „Metlarjev Greec“ (spisal J. Kromár) ima sicer bolj navadno snov, ki je otrokom že iz berila znana o kakem postrežljivem dečku, a tukaj je v novi obliki in ima dobro zrno v sebi, da ubogljivost in uljudnost človeka storita srečnega, neposlušnost in neotesanost pa nesrečnega. — Ljubeznjiva je pesem J. Volca: „Največja nesreča.“ Hudo je otroku, ako mu umrjó stariši, če samo ostane na svetu, pa eden ga vendar še ljubi, dobrotljivi Oče v nebesih. Največja nesreča je — greh.

Če ta te zadene nesreča,
Takrat še le jokaj bridkó,
Takrat še le bodeš sirota,
Ko nikdo te ljubil ne bo.

S strahom morajo te vrstice napolniti mlado srce, da ne izgubi zadnjega, ki ga še ljubi. — Kaj naj pa rečem o povesti: „Francetov France“? Splošna sodba, kar sem jih slišal, je ta, da je spis izvrsten in da je pisatelj prejel silno lep dar od Boga, dar opazovanja in pripovedovanja. Jezik priprost a krepak, a vsebina — prekrasna. Kakor jaz, tako vem, da bo vsak otrok z rastočim zanimanjem spremljal Francetovega Franceta po vseh potih, veseli se z njim in žaloval, nazadnje pa sklenil: Boga se bati in priden biti, da bi bil srečen kakor oni France. Gospod pisatelj naj dá ukaželjni mladini slovenski še kaj enakih spisov, morda še kak daljši, v katerem bi bilo zlasti mladostno življenje prav tako mično, in še obširneje opisano — za vzor mladini. — Za Boga pridobivajo mlada srca tudi nastopni spisi kaj srečno in gotovo vspešno: „Otroška molitev“, mora vzbuditi zaupanje v molitev, „Piruhi“ navdušujejo za pobožno življenje, ker tako priréno govori pesnik:

Kdor pobožno v cerkvi moli,
Bog mu svojo milost dá,
Dobro odgovarja v šoli
In poslušen je domá.

vembra, da se zjedini o nasvetih in gledé lanskih nagrad in 5. marca o predlogih gledé tvarine letošnjim društvenim knjigam.

Gospodarski odsek se je zbral štirikrat v posvetovanje, namreč 20. januarja, 20. aprila, 11. in 28. maja. V prvi seji je obravnaval hišne zadeve, v drugi in tretji zapuščinsko zadevo Knezovo.

Lani je izdala „Matica“ troje društvenih knjig, namreč: „Letopis“ za l. 1891; uredil prof. A. Bartel; „Zgodovina Novega Mesta“; sestavil prof. J. Vrhovec, in „Pegam in Lamberger“, povest. Spisal dr. Fr. D. — Prva omenjenih knjig je že leta in leta sém običajna. Odbor hoče ž njo društvenikom podati raznovrstno znanstveno-poučno, kolikor mogoče originalno berilo. Druga knjiga je lep prinos k domači zgodovini. Pisatelj se je potrudil, podati matičarjem ž njo poučen oddelek k zgodovini naših domačih mest. Tretja knjiga, katere je izšla z nagrado iz obresti „Jurčič-Tomšičeve ustanove“, podaje nam zgodovinski roman iz petnajstega stoletja, kateri se je vršil na slovenskih tleh. Več časopisov je prineslo o teh knjigah strokovnjaške ocene, ki se glasé večinoma ugodno. Je-li odbor s knjigami ustregel ali ne, o tem naj sodijo društveniki sami; prepričani pa naj bodo, da mu je bila resna briga zadovoljiti jih. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. junija.

Notranje dežele.

Češt in škof Bauer. Škof Bauer je v četrtek vsprejel deputacijo brnskih čeških društev, ki se mu je prišla zahvalit za njegov govor v Ivančicah. Škof je izjavil, da ni pričakoval, da se mu pridejo zahvalit, ker je storil samo svojo dolžnost. Ta dolžnost izvira iz načela patrijotizma, ker se otroci ne smejo odtujiti rodbini in narodu, iz načela splošne omike, ker se otroci najbolje poučujejo in odgajajo v materinščini, in načela vere, kajti cerkev ne dopušča, da bi se kakemu narodu delala krivica. Če tudi je po sebi razumljivo, da se otroci morajo poučevati jedino le v materinščini, ali vendar bođe resnica le polagoma prišla do veljave. On bođe vse mirno pretrpel, naj nasprotniki še tako udrihajo po njem.

Dr. Herbst. Predvčeraj je umrl na Dunaju dr. Herbst, ki je bil dolgo let vodja levičarjem. Porojen je bil 1820 leta na Dunaju, kjer je tudi dovršil svoje študije. Po dovršenih študijah je bil suplent na dunajskem vsenčističu, pozneje profesor za kazensko pravo v Levovu in Pragi. S početka parlamentarne dōbe je politično deloval. Nam Slovonom nikdar ni bil naklonjen. Nasprotoval je vsem nam prijaznim vladam: Belcrediju, Potockemu, Hohenwartu in Taaffeju. V meščanskem ministerstvu je bil pravosodni minister in je zlasti nasprotoval vsem češkim zahtevam. Poznejše Auerspergovo ministerstvo je sprva podpiral, potem mu pa delal ovire v bosenskem vprašanju in tako levičarjem pomagal k padcu. Leta 1885 ni bil več v prejšnjem volilnem okraju voljen v državni zbor. Izvolili so ga v dunajskem notranjem mestu. Poslednja leta se ni več toliko za politiko brigal, kakor poprej, in je vodstvo levice tako polagoma prešlo iz njegovih rōk v Plesnerjeve. Bil je tudi dober pravoznanski pisatelj.

„Iz ljubezni do starišev“ pridobiva mladino za četrto zapoved božjo, kažoč, kako je deček Janezek ljubil stariše in dal za-nje življenje. Otroško srce se mora ob taki povesti vneti za ljubezen do starišev, in to je v vzgoji — mnogo. — Spis „Koklja“ (spisal J. Strukelj) je posebne vrste, ali izboren. Privoščil bi ga vsakemu otroku; umevati bo začel živo prirodo okrog sebe, spoznal, da živalice tudi čutijo, kakor on, in bo usmiljen do njih. Prvi je take vrste spise pisal pokojni Erjavec, v „Vrtcu“ pa Barle, od katerega si je g. Strukelj morda kak izraz ptičjega jezika izposodil, a ostalo je izvirno in želimo, naj še mnogo takih stvari napiše, mladina mu bo hvaležna.

Kaj naj rečem še o drugih spisih? Pesem „Na sveti večer“ in povestica „Izpolnjene želje“ sta prav sposobni, da vzbudita v otroškem srcu hrepenenje po nebesih. Izviren je zopet spis: „Prvič v cerkvi“. To je res imeniten dogodek za otroka, ko gre prvič v cerkev, vredno je, da se ohrani v spominu. — Izvedel bo pa otrok iz spisa tudi to, da se mora v cerkvi lepo vesti. „Pastir“ ima to vrlino, da kaže, kako lepo je, če človek ostane ponižen tudi tedaj, ko hodi v mestne šole, in da je vsak stan spoštovanja vreden, če človek le pošteno, krščansko v njem živi. V knjižici sta tudi dva gledališka prizora iz otroškega življenja. Prvi: „O svetem Miklavžu“, drugi: „Kdor ne uboga, tepe ga nadloga“. Oni je

Češko. Vodstvo nemške stranke v Pragi ima vedno več nasprotnikov. Razni listi je vedno bolj napadajo. „Gablonser Zeitung“ očita, da so člani tega vodstva že prestari in opravljajo preveč poslov. Spominja, da je na Kitajskem posebno ministerstvo, ki ima nalog iskati sposobnih državnikov. Tako napravo bi potrebovali češki Nemci, da se sedanji njih nesposobni vodje nadomestijo z novimi močmi.

Ogersko. Poslanec Madarasz je predlagal, da se poslanec namesto dosedanjih dnevnic dovoli na leto stalna svota. Ta predlog za ogerske razmere ni popolnoma neumesten. Na Francoskem so tudi vpeljali stalne plače poslancem in senatorjem in dober vpliv te naredbe se kaže. Poslanci hitreje delujejo in nemajo toliko nepotrebnih govorov, ker nobeden ne želi podaljšati zborovanja. Na Oggerskem so poslanci do sedaj z dolgim besedičenjem že marsikako stvar zavlekli, če pa se bođe ta predlog vsprejel, bodo pa tudi gledali, da zborovanje ne bođe predolgo trajalo. Seveda se bodo mnogi poslanci hudo upirali taki novotariji.

Vnanje države.

Avstrija in Srbija. Nedavno so častniki avstrijskega generalnega štaba napravili izlet na spodnjo Donavo. Srbski listi pa so se izmislili, da je ta izlet imel namen, pregledati, kako bi se dalo iz Srema vdreti v Srbijo. Ti listi vedó že natančno ves avstrijski načrt. Sedaj se avstrijska vojska zbira v Varaždinu, od koder pri Rudniku vdere v Srbijo, od tod se ob obeh bregovih Morave raztegne proti Nišu in Zsčaku. Neki list vé povedati, da je oddelek avstrijskega generalnega štaba ostal ob srbski meji in dela priprave za prihod vojakov. Taka lažnjiva poročila pa močno vznemirjajo srbski narod, ki že tako vidi v Avstriji svojo nasprotnico.

Srbija in Bolgarija. Jeden srbskih listov vé povedati, da so Bolgari že večje utrdbe dodelali in sedaj delajo majhne trdnjave ob srbski meji. Ta list bi torej rad napravil sovraštvo mej Srbi in Bolgari. Razširjenje takih lažnjivih vestij je tem bolj obžalovati, ker v Srbiji že tako mnogi želé maščevati se Bolgarom za poraze pri Slivnici in Pirotu in torej ni neopravičen strah, da bi taka hujskanja naposled še utegnili dovesti do vojne.

Srbija. Več listov zagotavlja, da se bivši kralj Milan in ministerski predsednik Pašić snideta v Karlovih Varih in dogovorita o volitvi novega regenta. Nam se ta vest dozdeva malo neverjetna. Tudi bi Pašić zgubil mnogo zaupanja v Srbiji, ko bi se o tako važni zadevi pogajal z Milanom.

Rusija. Car Aleksander je sedaj odpustil tlako Kalmukom in jim dal svobodo. Pri osvobojenju kmetov 1861. leta Kalmukov neso oprostili zaradi pomisleka, da bi ta divji rod utegnil zlorabiti svobodo. — Višje uradnike poljske narodnosti pri železnicah na Poljskem bodo prestavili v sredo Rusije. To se je bilo že večkrat odredilo, ali popolnoma se ni izvelo, ker je vedno nedostajalo sposobnih ruskih uradnikov. Res, da se je v Peterburgu že zaukazalo, da se pri teh železnicah mora občevati in uradovati le v ruščini, ali v praksi to ni šlo, ker prebivalci neso dovolj večji ruščine. Ruskih uradnikov poljščine večjih pa ni, zaradi tega je negotovo, če tudi sedaj odredba ruske vlade ne ostane neizvršena iz službenih ozirov. Ker v Rusiji ni občne šolske dolžnosti, porusenje Poljakov vzlic vsem prizadevanjem vlade le počasi napreduje.

Rumunija. Dne 21. t. m. umrl je rumunski državnik Demeter Bratiano, ki je igral važno vlogo v rumunski zgodovini. Dvajsetletni mladenič je prišel v Pariz, kjer je ostal do 1848. leta. Francoski politični krogi so se zanimali zanj, ker so še le tedaj

kaj skrbno izdelan; misel prikladna: dobre otroke imajo vsi radi, le to svetujem g. pisatelju, naj rabi v spisih mladinskih konkretne izraze, kar mogoče, n. pr. na koncu:

Če krepost boš vroče ljubil,
V veke se ne boš pogubil

in bo otrok pod „krepostjo“ morda malo mislil.

Drugi prizor je šaljiv in za dva — žalosten. — Od Miha to ni lepo, da tako natoletuje brata, češ: „Jožek je sicer ubil piskra, toda lahko bo zvrnil na-me, češ, ker sem bil jaz lačen.“ Drugi pot se bo že poboljšal, saj drugače ni napačen deček.

H koneu moramo opomniti, da je vrevevalec dosegel res soglasnost v obliki pri spisih.

Slovniskih hib nismo opazili. Nekatere stvari mnogim ne bodo umiljive, n. pr. dovtipi str. 42, nemščine nevesčim. Sicer pa je to malenkost.

Gg. Cirilce prosim, naj bi vsako leto izdali tako knjižico, naj bi take povesti in pesmi za mladino pošiljali tudi družbi sv. Mohorja, da pridejo v veliki množini med naše ljudi. Na ta način, gospodje, delate za ljubo domovino že v semenišču. Kako plemenito delo!

Gg. katehetom slovenskim pa ta-le predlog: Bliža se konec šolskega leta. Vsak naj kupi najmanj deset knjižic „Pomladnih glasov“, podpiral bo dobro stvar, še bolj pa razveselil pridno mladino. Predlog naj bi se sprejel. Predlagatelj.

izvedeli, da je romanski narod v vzhodni Evropi. Leta 1848 se je vrnil v Bukarešt, kjer je vstopil v revolucionarni odbor. Pred prihajajočimi Rusi je moral bežati in je živel potem zopet v Parizu. Po krimski vojni se je vrnil v domovino in pozneje bil večkrat minister, jedenkrat celo ministerski predsednik. S svojim bratom Joanom je zadnji čas živel v velikem nasprotstvu. Povsod mu je nasprotoval. Še le tedaj sta se bila spravila, ko je brat bil na smrtni postelji. Poslednja leta je pa Demeter bolehal in se ni več brigal za politiko.

Nemčija. Pruski deželni zbor je odšel na počitnice. Začetek letošnjega zasedanja je bil za katolike bolj vesel, nego je konec. Tedaj se je pričakovalo, da se sklene njim ugodnejši šolski zakon. Prišlo je pa drugače. Na cesarjevo željo se je šolska predloga umaknila in prišlo je do nekih prememb v pruskem ministerstvu. Položaj za katolike se je vsakako shujšal, če tudi sedanja pruska vlada nikakor ni liberalna.

Spanija. Strajk telegrafistov je končan in brzojav povsod posluje. Je li vlada ustregla željam telegrafistov, ali so poslednji odjenjali, se ne poroča. Minister notranjih stvari je dal svojo ostavko in ga bodo bajé zamenili s sedanjim pravosodnim ministrom.

Braziliija. Poljedelski minister je dal svojo ostavko. Kmetijsko ministerstvo bođe začasno vodil dosednji minister vnanjih zadev, vnanje zadeve pa pomorski minister. Zeleti je, da bi dobili dobrega poljedelskega ministra. Braziliija je nenavadno rodovitna in razne pokrajine rodé kaj različne sadeže, žal, da je kmetijstvo še jako zanemarjeno. Dosedaj nobena brazilijska vlada ni dosti storila za povzdigo kmetijstva. Posebno za kmetijski pouk ni dosti preskrbljeno.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. junija.

(Presvetli cesar) je za šolsko poslopje v Korvorju daroval 200 gld.

(Z Dunaja) smo dobili danes obširnejše poročilo o glasovanju v državnem zboru in v obrtnem odseku gledé stavbenih obrtov. Razprave o tem predmetu so jako zanimive in poučne gledé političnega položaja. Zaradi mnogega zaostalega gradiva pa smo morali poročilo odložiti za jutranjo številko

(Jugoslovanski klub.) V mnogih listih je bilo čitati, da je državni poslanec g. dr. Gregorec izstopil iz konservativnega kluba in se pridružil jugoslovanskemu. Iz zanesljivega vira izvémo, da g. dr. Gregorec doslej še ni izstopil iz konservativnega kluba in namerja prej sklicati sejo katol. političnega društva štajerskega, predno stori kak odločilen korak.

(Odlikovanje.) Umirovljeni nadučitelj v Ribnici, g. Josip Raktelj, je od presvetlega cesarja odlikovan z zlatim križcem za zasluge. Ribničani, med katerimi je g. Raktelj jako uspešno deloval 43 let (od leta 1848—1891), veselé se tega odlikovanja prav tako, kakor so se svoj čas veselili odlikovanja nepozabnega svojega dekana M. Skubica, kateremu je bil g. Raktelj vsikdar vdan s polnim srcem. Gospod Raktelj gleda lahko s ponosom na sadove svojega dolgoletnega vzgojevanja v krščanskem smislu, kajti v vseh, tudi visokih stanovih, šteje danes mnogo nekdanjih svojih hvaležnih učencev. Čestitamo g. odlikovancu z željo, da se še dolgo veselí Najvišjega odlikovanja z vso jako lepo krščanski vzgojeno družino.

(Umrla) je danes zjutraj v Skofji Loki bivša prednica v nunskem samostanu č. m. Benedikta de Renaldi v 86. letu svoje starosti. V red je vstopila pred 62. leti, obljubo storila pred 60. leti, rojena je bila na Reki; podučevala je v notranji šoli, prednica je bila 29 let ter bila odlikovana z zlatim križcem s krono za zasluge. Pogreb bođe dne 29. t. m. popoldne ob 5. uri. N. v m. p.!

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je pristopil kot pokrovitelj s svoto 100 gld. vrli narodnjak gosp. dr. Fr. Stor, odvetnik v Ljubljani. — Gosp. Anton Ostrožnik, župnik in prvomestnik podružnice sv. Cirila in Metoda v Pamečah, je poslal 15 gld., nabranih na prav posnemanja vreden način. Dne 18. junija t. l., o godu g. Antona Slandra v Starem Trgu, zbranih 15 gospodov šmartinske dekanije pri Slovenjem Gradcu je namreč na besedo prečast. g. dekana dr. Suca zložilo napominani dar naši družbi ter podalo s tem činom lep vzgled po slovenski domovini. — Po g. J. Horaku smo prejeli 10 gld. kot dar dovoljen pri občnem zboru ljubljanske meščanske vojašnice dne 12. junija t. l. — „Priatelji v Opatiji“ so zložili in nam doposlali svoj drugi dar 5 gld. 70 kr. — Požrtvovalna domorodkinja gospa Franja Špilar v Sentpetru na Notranjskem nam je naklonila 5 gld., g.

stotnik Zupančič v Toplicah 5 gld., in gosp. Fr. Marešič, župnik na Lipoglavu, nam je namenil 2 gld. kot preostanek ob neki naročnini. — V zadnji zahvali omenjeni pokrovitelj g. Ivan Gerdol, poleg dveh isterskih župnikov-darovalcev po neljubi pomoti nazvan „župnik“, je posestnik v tržaški okolici. — Iskrena hvala požrtvovalnim domorodcem in domorodkinjam, ki z lepimi darovi podpirajo namene naše družbe in se tako pripravljajo za bližajoči se praznik sv. Cirila in Metoda.

(Poroče.) Včeraj sta bila poročena v Škofji Loki g. Konrad Pehar, trgovec, in gospd. Deisingerjeva. — Danes sta se pa tu poročila gospod Peter Kosler, pivovarnik, z gospd. Adelino Luckmannovo in g. Josip Hudovernik, posestnik in imetelj tvrdke „Primož Hudovernig“, z gospd. Jeaneto Luckmannovo. Obe nevesti, zajedno sestri, sta hčeri g. Janeza Luckmanna, trgovca v Slonovih ulicah.

(Nesreče — vreme.) Piše se nam: V petek, dne 17. t. m. je zadela šajka plavičarja J. Szeziča v ormoški dravski most ter se je na drobne kosce razbila. Szeziča in njegovega tovariša so pokopali valovi Drave. — V četrtek, dne 23. t. m. našli so v Brebrovniškem Vrhu tare svetinjske 96 let staro viničarico N. Kolarič v veži na podstrešni lestvi obešeno. Starka se je baje sama usmrtila, ker je bila že dlje časa bolna ter se je naveličala življenja. Svoji 59letni hčeri je neki že prej večkrat naročala, naj jo usmrti, da se reši vsaj enkrat vsega trpljenja. Nekoč je baje zatrjevala, da bo skočila s podstrešja, ako ne pride smrt skoraj po njo. Bolnica je bila sicer večidel v postelji, le včasih je vstala ter se po malem pomikala po hiši okrog. Število let nesrečne starke je bilo sicer že takšno, da bi jej ne bilo treba mnogo časa čakati na trenotek, ko bi mirno v Gospodu zaspala, a nesrečnici se je moralo gotovo nekaj v možganih zmešati, in če bi ne storila tako groznega čina. Ne zapusti nas o Bog tudi v takih slučajih! — Vreme je — kakor po drugih krajih — tudi pri nas večinoma neugodno in deževno, tako, da ljudem vedno poljsko delo zaostaja. Travniki so zvečine pokošeni — a kako sgan spraviti pod streho, ker se ne utegne posušiti? Skoraj vsak dan pada dež, tu in tam tudi drobna ledena zrna. Vsled slabega vremena je še le pičlo številce vinogradnikov pričelo s škropljenjem zoper peronosporo.

(Iz Vojnika) se nam naznanja, da je mil. g. knezoškof dr. Napotnik vstregel povabilu od strani deželnega odbora štajerskega ter na potu s kapo-nične vizitacije, ki se je bila vršila v dekanovini „Laško“ dne 24. t. m. iz Celja podal se v Vojnik, da po želji imenovane oblasti posveti kapelico v tukajšnji hiralnici. Visokega gosta, katerega je spremljal mil. g. opat Ogradi, so pred ličnim poslopjem pričakovali malone vsi duhovniki iz domače dekanovine „Nova cerkev“, na čelu jim veleč. g. duhovni svetovalec in dekan Gajšek, a iz sosedne dekanovine „Konjice“ veleč. g. duhovni svetovalec in nadžupnik in dekan Voh, tudi obilo drugega občinstva, posebič bode omenjena še šolska mladina. Velepastirja pozdravil je hiralnični oskrbnik, g. Kiek, a domači župnik, č. g. Ferenčak, je potem predstavil gospode: župana Kleinschrotta in svetovalece občinske, zdravnika dr. Žizka, učitelje in druge, nekatere osebe pa je prišlec itak že osebno poznal, ker je o svojem času v Vojniku služboval kot kapelan. V poslopje se podavši je veleduhovnik po-

svetil kapelico in služil sveto mašo. Po svatem opravlilu je pa s presrečnimi besedami nagovoril navzoče občinstvo.

(Pripravljalni katoliški shod v Škofji Loki.) Dne 29. junija na praznik sv. Petra in Pavla se bo vrnil v Škofji Loki pripravljalni katoliški shod za Škofjo Loko in okolico — Na dnevnem redu je: Govor o katoliški zavesti in o prvem slovenskem katoliškem shodu v Ljubljani. Tem potom pripravljalni odbor uljudno vabi katoliške moše v Škofji Loki in okolici, naj se v obilnem številu udeležijo tega zborovanja, ki se bo vršilo ob 8. uri popoldne v hiši „Pri kroni“.

(V Rudolfinumu) bode jutri 28. t. m. ob 6. uri popoldne gosp. kustos Müller predaval o najdba, katere je izkopal na gradišču pri sv. Mihelu nad Hrenovico. Izpraznil bode tudi žaro ali urno, še napolnjeno z ostanki sežganega mrlča, katero je celo pripeljal. Gospod kustos bode tudi poročal o panorami Kerme, ki je bila risana l. 1701, kar utegne posebno zanimati hribovence in sicer prijatelje gorenjskih planin.

(Tukajšnji c. kr. poštni in brzojavni urad) naznanja: V dosego primerniške razdelitve nabiralnikov za pisma prenese se oni, ki je sedaj na voglu prodajalnice g. Antona Krisper-ja, k tabačni glavni zalogi v hiši g. Frana Schantel-na na Mestnem trgu in se bodo odslej v večjo ugodnost občinstva pisma iz tega nabiralnika še ob devetih zvečer pobirala. Nabiralnik pod Trančo pri g. Detter-ju prenesel se bode na primernejši in zato potrebniji kraj mesta.

(Slovenska pravna terminologija) je že dovršena v rokopisu, za koji je gradivo nabiralo blizu 60 pravnikov iz zakonikov od l. 1849: do letošnjega leta. Delo izide v založništvu dvorne in državne tiskarne na Dunaju. Rokopis zdaj pregleduje g. dr. Babnik, kateremu je v to svrhu dovolil justičen minister grof Schönborn šestmesečni odpust.

(Ustrelil se je) danes po polnoči v novi vojašnici korporal domačega pešpolka, Mat. Jaklič, doma iz Srednje Vasi pri Kočevju.

Telegrami.

Dunaj, 27. junija. V valutnem odseku se je načelnik Jaworski s toplimi besedami spominjal smrti dr. Herbsta.

Celovec, 25. junija. Namesto gospoda stavbenega svetnika Glöcknerja, ki se je odpovedal zaradi bolezni županstvu, je izvoljen županom dosedanji podžupan dr. Posch.

Brno, 26. junija. Cesar je prišel danes k avstrijskemu zveznemu streljanju v Brno. Od moravske meje sem so na vseh postajah vladarja navdušeno pozdravljala oblastva, občinski zastopniki, duhovščina in prebivalstvo, ki se je sešlo v velikem številu. Mej gromenjem topov in zvonjenjem ter navdušenjem prebivalstva so cesarja vsprejeli v Brnu, kjer ga je župan udano nagovoril. Na županov pozdrav odgovoril je cesar: „Z veseljem prihajam čez dlje časa zopet v Svoje zvesto glavno mesto Brno, katerega obrtno marljivost in viden razvoj z veseljem pozdravljam. Z veseljem jemljem na znanje obnovljena zagotovila najzvestejše udanosti Meni in Moji hiši in izrekam Svojo najsrčnejšo zahvalo.“ — Ob polu 11. uri je cesar vsprejel plemstvo, duhovščino pod vodstvom

brnskega škofa Baura, častnike, deželnega glavarja in deželni odbor, več uradnikov in odposlanstev. Škofu se je cesar zahvalil za zvestobo in izrekel željo, da bi duhovščina vzbujala v sreih vernikov pravo kristijansko mišljenje in spravljivost v prid dežele in države. Popoldne je bil pred vladarjem, ki je stal na balkonu dvorca, slovesen spreved vseh udeležiteljev zveznega streljanja in mnogih društev iz vse dežele z godbami. Ob 3. uri 15 minut je cesar v spremstvu namestnika ogledal in otvoril zvezno streljanje. Proti načelniku streljanja je izrekel cesar Svoje zadovoljstvo, da tak patrijotičen duh navdaja strelce, kateri duh naj se vedno ohrani. Ob 8. uri se je začela razsvetljava, katero je ogledal cesar vozeč se po mestu. Ko se povrne vladar, se je začela bakljada s 6000 nosilcev bakelj. Cesar je bakljado ogledaval z balkona in izrekel prirejalcem priznanje in zahvalo.

Brno, 27. junija. Zjutraj si je cesar ogledal vojaško posadko ter izrazil svojo pohvalo; nato si je ogledal vojaško bolnišnico, nagovoril nekatere bolne vojake in izrazil pohvalo zavodu.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	razkoma v mm	toplota po šestju			
25 7. u. jut.	737.7	14.7	sl. jzap.	oblačno	12.8
25 3. u. pop.	736.6	15.4	zm. jzap.		
25 9. u. zveč.	736.9	15.8	sl. jzap.	del. oblač.	dež
26 7. u. jut.	736.9	16.4	sl. sever	oblačno	
26 2. u. pop.	737.0	23.0	sl. vzh.		-00.5
26 9. u. zveč.	737.7	18.7	sl. svzh.		

Srednja temperatura obeh dni 15.3° in 3.5°, oziroma za 1.3° in 0.4° pod normalom.

Akadem. društvo „Triglav“ v Gradcu javi tužno vest, da nam je 22. t. m. v Poljanah pri Škofji Loki preminol dragi član, gospod

Fran Ramoveš,
stud. med.

R. I. P. I.

V založbi L. Schwentner-jeve knjigarne v Brežicah je ravnokar izšel: 298 3—3

„Venec slovenskih pesni“,

za ctre sestavil Jos. Mešiček.

Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Na prodaj so

še dobro ohranjene

orglje

s 16 oziroma 14 spremeni po tako ugodni ceni. Več se izve pri založniku ali cerkvenem predstojništvu na Bokalh (Rakek). 299 3—2

Dunajska borza.

Dne 27. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ „
Zlata renta 4%, 16% davka	112 „ 85 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 70 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	996 „ „
Kreditne akcije, 160 gld.	315 „ 40 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 40 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 49 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 55 „

Dne 25. junija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 05 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 45 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „ „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 20 „
Kreditne srečke, 100 gld.	189 „ „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rudečega križa srečka, 10 gld.	17 „ 60 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	64 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 „ „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2910	„ „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100 „ „
Papirni rubelj	1 „ 19 „
Laških lir 100	46 „ „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, L. Wollzeile štey. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

200.000 goldinarjev

se more dobiti z jedno

dunajsko komunalno promeso

à 3 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že dne 1. julija!